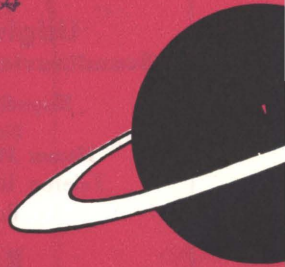

UFO NYT

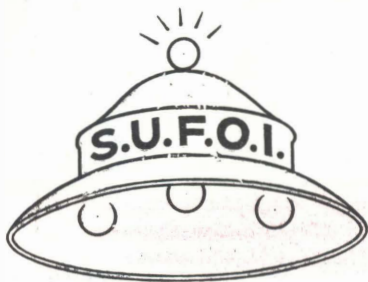
*Sven Olov Larsson
Majorogatan 3 A
Borlänge 2*

S. U. F. O. I.

November 1962

**Pris 2,00 kr.
Incl. oms.**

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-Investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Hauser Plads 18, København K
Telefon BY 9228 - Giro 843 80
Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:
Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt	205
UFO-observationer over Skandinavien	206
Spredte bemærkninger	209
George Adamski taler	210
Filosofi	211
Spørgsmål og svar	213
Cosmic Science	218
Infrarød fotografering	220

Gavepakker-Julegave

UFO-NYT

Vi har hermed fornøjelsen at tilbyde vore læsere meget billige gavepakker.

De kan få 4 stk. UFO-NYT 1959, 1960 og 1961 samt 2 stk. 1962, i alt 14 stk. UFO-NYT for kun 10,00 kr.

— **3 pakker for 25 kr.** —
plus porto og efterkrav.

Benyt Dem af vort tilbud — hjælp os hjælp vor anstrengte økonomi.

Giv UFO-NYT til fødselsdag og jul — skriv allerede i dag og lad os vide, hvor når vi skal sende pakken, og hvem vi skal sende den til.

Bestilling kun hos:

S. U. F. O. I.,
Rønne alle 9, Sunds,
Jylland.

Vi håber velvillig støtte — Tak.

Organisationsoversigt:

Se UFO-Nyt juli 1962

UFO-sagen har mange venner.
Vis dem UFO-NYT

AKTUELT

Ought to be translated

Jordskælv, oversvømmelser, storme, sonic booms osv. osv. osv. — Nu er vi nået dertil. En årsag og virkningens selvfølgelig resultater.

Der kan vel næppe stadig findes ret mange almindelige mennesker, som ikke kan se, at vi nu befinder os midt i det, som vi gang på gang er advaret imod. Og så er vi endda kun ved begyndelsen. Nej, De behøver ikke at tænke på Storm P., dette er ikke spådomme, det er fakta — tørre videnskabelige dataer givet af videnskabsmænd fra vore naboplaneter.

Og vor egen jordiske videnskab slutter trop. En svensk videnskabsmand mener at have fundet forklaringen på, hvorfor bl. a. atomsprængningerne kan forårsage øget aktivitet på naturkatastrofernes områder, ja, han mener endog at kunne forudberegne tidspunktet for katastrofernes begyndelse — men ikke positionen.

Trods det kører vi stadig på for fuld tryk, som kunne vi ikke tidligt nok få ødelagt vor prægtige klode.

Daglige atomsprængninger, radioaktive søer og floder, mutationer i plante- og dyreverdenen i et uhyggeligt omfang, jordskælv i alle verdensdele, storme og oversvømmelser i et hidtil ukendt omfang, vinter om sommeren bl. a. i Norge, Østrig og Svejs og sygdomme.

Hvornår ser vi enden — enden på galskaben eller enden på tilværelsen — skal vi opleve skriften på væggen?

Hvor længe må og kan vore besøgende hjælpe os effektivt? Endnu anstrenger de sig gevaldigt, men hvor længe får de lov at fortsætte, og hvor længe strækker deres anstrengelser? Endnu ses de i luften, under vandet og på jorden, og endnu går de iblandt os og endnu høres drønene, når de bortsprænger radioaktive lommer og energikoncentrationer over vore hoveder. Men hvor længe? — Der kommer en dag, da det er forbi.

Hvordan vil det slutte? Går det værst, hvad så? Skal alle kæmmes over en kam, eller bliver der flere muligheder? Fremtiden gemmer svaret i sit tågede omrids, her kan øjne intet se — og dog?

Lad os i hvert fald være vågne, bliver vi sløve, har vi ingen eksistensberettigelse. Måske kan verden som helhed ikke hjælpes mere, men vi ved det endnu ikke og har derfor ikke lov at slippe af. Lad os gøre hvad vi kan, så længe det er muligt.

Mange ere kaldede, men få ere udvalgte!

Man har for længst gjort os klart, at sådan vil det blive — men vi er ikke dommerne, og vi skal blot fortsætte, som vi er begyndt. Lad os røgte vore hverv, hver på vor post, lad os tage tingene i den rækkefølge, de kommer. Lad os være glad for, at vi ikke lever i uvidenhed, men har lov at være med i kampen for en bedre fremtid for os selv og vore efterkommere, her eller der eller måske et helt tredje sted.

H.C.

Fra „Evening News“ af 23. marts 1962 erfarer vi, at der i USA er dannet en organisation „med det formål at opdage, om der eksisterer liv langt ude i rummet“. Den indeholder en gruppe videnskabsmænd, hvoriblandt vor egen Sir Bernard Lovell, Jodrell Bank. En talsmand for gruppen. Dr. Harrison Brown fra California Institute of Technology sagde, at muligheden for liv uden for Jorden var „et af de vigtigste og mest spændende spørgsmål, hvis opklaring ventede os“. Han tilføjede, at liv sandsynligvis var „en meget rigelig vare i universet“.

Dr. Lovell var imidlertid mere forsigtig, som det „passer sig“ en mand, hvis interesser hovedsagelig koncentrerer sig om, hvad der sker på „kanten“ af et påstået „voksende Univers“. Han sagde, at liv i rummet var en reel mulighed, da i det mindste 40 pct. af den billion stjerner, der er i Universet, må have planeter med betingelser for organisk liv.

Bemærkning. „LUFORO“ byder projektet velkommen, men skriveren af dette føler, at det måske er *fjernheden*, der giver planen fortryllelse, og *nærheden*, der består af vejr-ballonner, tilbagekastet lys fra billygter og Venus set under usædvanlige betingelser, der forstyrrer vore overvejelser over uendeligheden.

Luforo Bulletin.

UFO - observationer over Skandinavien

Ought to be translated

Fra den 12. september 1962 til den 12. oktober er der til SUFOIs Rapportcentral indkommet 14 rapporter samt 12 detektorvarslinger.

Til SUFOI er der i alt indkommet 1921 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959...	341 rapporter
Fra 1959...	790 rapporter
Fra 1960...	276 rapporter
Fra 1961...	384 rapporter
Fra 1962...	130 rapporter
I alt ...	1921 rapporter

De fleste husker vel det store objekt, der blev set over Læsø den 7. juni. SUFOI modtog også en del rapporter fra den 8. juni omhandlende et objekt mage til. Imidlertid har det ikke været muligt før nu at foretage nogenlunde nøjagtige pejlinger af det observerede objekt. Pejlingerne viser, at det højst sandsynligt har drejet sig om samme objekt. Højden er betydelig lavere end dagen før. Størrelsen har også kunnet fastslås med større nøjagtighed end den 7. juni. Så vidt man kan skønne og måle sig frem til har objektet været mellem 100 og 300 meter i diameter.

Objektet blev først iagttaget af frøken S. T. fra Korsør. Kl. var da ca. 1330. Observatøren iagttog objektet i næsten en time. I den tid flyttede det sig ikke. Derimod så det af og til ud som om objektet blev mindre (eller flyttede sig et stykke ud i rummet). Objektet blev set i vest-sydvestlig retning og var næsten i zenith.

Samtidig blev objektet iagttaget fra Nyborg. Det var hr. K. Å. Balsløv, der fra kl. 1330 iagttog objektet gennem et teleskop, der forstørrede 120 gange. Objektet var næsten rundt, dog med et indhak på den ene side. Ligeledes var der en plet på det. Af og til forekom det observatøren, at objektet drejede rundt. Under en del af observationen sås kondensstriber fra to jetjagere i umiddelbar nærhed af objektet. Imidlertid var dette højere oppe. Jetjagerne var endda så højt oppe, at de ikke var synlige. Objektet, som blev iagttaget i ca. halvdelen af tiden, var stillestående.

Også fra Langeland blev objektet set. Allerede kl. 1310 blev det rapporteret første gang — i retning mod Nyborg. Kl. 1355 blev det set i retningen 30 grader. Da var det i bevægelse, så vidt vides. Kl. 1520 befandt det sig i retningen 52 grader. Sidste gang det blev set fra Langeland var kl. 1630.

Vi har ventet forgæves på nogle rapporter fra Lolland-Falster, hvorfra det lysende objekt også blev set. Den næste rapport kommer fra Klintholm på Møn, nærmere betegnet Decca-stationen vest for Klintholm Havn. Herfra blev det set fra kl. 1930 til kl. 2030. En observatør beretter, at objektet først så ud som en lysende redningskrans, men efterhånden som solen gik ned og objektet kom tværs, antog det kugleform. En anden observatør mente, at objektet var lysegrønt og nærmest ellipseformet. Objektet blev kl. 1930 set i retning sydvest og kl. 2030 i retning sydøst.

Hr. J. A. fra Torpe ved Stege iagttog objektet mellem kl. 2015 og 2050, bl. a. med en kikkert (7x50). Det forekom observatøren, at objektet steg ganske svagt. Da solen gik ned ophørte objektet med at lyse og forsvandt af syne.

Hr. E. C. iagttog objektet fra Møns Klint, både med kikkert (7x50) samt med et teleskop af ukendt styrke. Objektet sås derfra som værende kuglerund med to stærkere lysende pletter på. Desuden havde det et svagt netmønster. Farven opgives til at være blå-hvid. Mellem pletterne på objektet sås en trekant eller måske en udvækst. Objektet ophørte ganske langsomt med at lyse.

Som det nok vil være en del bekendt gennem dagspressen, blev der den 1. august iagttaget et lysende objekt over Vesterhavet, nærmere betegnet 20 sømil nordøst for Hirtshals. Kl. var 2100, da fiskeskipper S. H. Thomsen, der stod og styrede, pludselig fik øje på objektet, 40 grader over horisonten, næsten stik nord. Skipperen kaldte på den øvrige besætning, der sammen med ham iagttog det til kl. 2230. Objektet var 6-kantet eller rundt. Farven var violet. På objektet var der 3 skarpe lys, med karakter af svejsesflammer. Objektet roterede langsomt om sin egen akse. Objektet blev iagttaget med en kikkert 7x50. Af og til forsvandt objektet bag skyer. Vejret var letskyet med vindstyrke 3 fra nordvest. Medens fiskekutteren sejlede 15-20

sømil flyttede objektet sig overhovedet ikke. Så enten har objektet været meget stort og befundet sig langt væk, eller også har det fulgt med kutteren i en bestemt afstand og med samme hastighed. Over radioen spurgte skipper Thomsen en fisker-kollega, der befandt sig ca. 50—60 sømil væk, om han havde bemærket noget, men svaret var negativt. Til slut forsvandt objektet som så mange gange før bag en sky, men denne gang uden at komme til syne igen, da skyen forsvandt.

Hr. H. H. sad den 25. september kl. 2215 i sin bil på Torvet i Store Heddinge, da han får øje på et meget langt objekt i stik syd. Objektet så ud som tre objekter, idet der først var et rundt, stjernelysende lys, dernæst et mørkt mellemrum og så et langt, rødt leddelt lys og så igen et mørkt mellemrum efterfulgt af et rundt, stjernelignende lys. Objektet blev iagttaget i ca. 2 minutter. Det forsvandt mod sydøst, og det var observatørens indtryk, at han til sidst så objektet skråt bagfra. Der var ét vidne. Et objekt magen til ovennævnte blev den 20. september 1961 set fra tre forskellige steder på Sjælland på samme tidspunkt. Objektet må være meget stort, selv om det synlige nok ikke dækker hele objektet.

Hr. Niels Rohde Nielsen så den 28. september to objekter kl. 0637—0638. Han kom kørende på vej til arbejde, da han så et lysskær på himlen. Det viste sig at være to ellipseformede, orangefarvede objekter, som fulgtes ad. Begge objekter havde en hvidlig hale, der var lidt større end objekterne. Da de nåede til zenith (de kom fra nordvest) fløj de pludselig væk fra hinanden, det ene med kurs sydvest, det andet med kurs nordøst. Objekterne var fuldstændig lydløse.

To objekter mage til ovennævnte blev set den 3. oktober, også fra Nibe. Hr. pensionist N.N. var på vej ind i sin have. Kl. var 1745. Han bemærkede to orangefarvede, ellipseformede objekter på himmelen. De fløj efter hinanden. Efter at have fløjet en kort strækning på himlen, fløj det bageste objekt ind i det forreste. Dernæst fløj det enlige objekt ind i en lang sky, som for øvrigt var den eneste sky på himlen. Umiddelbart efter faldt to små, hvide ildkugler ned fra skyen. Derefter så observatøren ikke mere. Der hørtes ingen lyde.

Månedens øvrige rapporter var fra Store Heddinge,

Mosedede Strand og fra Gladsaxe, foruden en rapport fra Skien i Norge. Detektorvarslingerne var fra Nibe, Randers og Skørping. ej

Ekstrabladet d. 25.-9.-1962

Jeg vil møde mennesker, når jeg kommer til Mars, siger Sovjet-rummanden German Titov på astronaut-kongressen i Bulgarien, som fornylig er afholdt.

Videre udtaler German Titov:

— Jeg har mine teorier om, hvordan der er opstået liv på Jorden. Måske har der engang været besøg af Mars-boere her. Jeg bliver i alt fald ikke overrasket, hvis vi mennesker, når vi kommer til Mars, finder et gammelt monument med indskriften: „Herfra fløj vi Mars-boere til Jorden“. Endvidere føjede han til, at han var overbevist om, at der findes mennesker på andre kloder.

— —

Nu går det stærkt! Er det ikke morsomt? Mennesker på Mars, mennesker på andre kloder, flyvning fra Mars til Jorden — hvor har vi dog hørt det før?

Kunne vi nu også få amerikanerne ud af busken!

H.C.

Den 2. oktober henvendte en pige fra 2. real i en Kolding-skole sig til gymnastiklærerinden med følgende: „Ku' vi ikke få fat i en telemeterskive — så ku' vi spille rumbold!“

**Fortæl Deres
venner
om UFO-nyt**

Medlem af SUFOI

På et møde i Randers i september blev det vedtaget, at der fra 1. januar 1963 ikke skal betales kontingent for at være medlem af SUFOI. Enhver, som tegner abonnement på UFO-NYT, må, hvis hun/han ønsker det, betragte sig som værende medlem af SUFOI.

Årsagen til denne ændring er oms'en, som har bevirket, at UFO-NYT har måttet sættes op til 2 kr. pr. nummer. Denne prisforhøjelse ville automatisk bevirke, at også kontingentet måtte stige. Da vi var bange for, at en hel del af vore medlemmer ville blive for hårdt økonomisk belastet, har vi valgt denne nye fremgangsmåde.

Ved nyordningen ændres der meget lidt ved den bestående organisations struktur. Den eneste ændring bliver, at sekretariatet nedlægges, og dets pligter lægges tilbage til, hvor de oprindeligt lå, nemlig hos:

H. C. Petersen, Rønnealle 9, Sunds, Jylland.

Bibliotekerne, rapportcentralen, udklipscentralen, oversættelsescentralen og regnskabskontoret fortsætter som hidtil i den udstrækning, der til enhver tid er brug for dem.

Den eneste virkelige forskel fra tidligere bliver altså faktisk kun, at kontingentet bortfalder og sekretariatet flyttes.

Da der således nu ikke mere er penge til at distribuere andre materialer for end UFO-NYT, må der tilføjes en detalje, som dog kun kommer til at berøre de, som ønsker andre materialer samt de, som ønsker at korrespondere.

Når SUFOI fremtidigt har specielle materialer klar til distribuering, vil det blive meddelt i UFO-NYT med angivelse af titel, omfang og pris.

Ønsker man at erhverve sig de annoncerede materialer, afgiver man sin bestilling til den opgivne adresse. Der vedlægges en *aflang* adresseret, men *ikke* frankeret kuvert samt et antal frimærker svarende til den opgivne pris. Materialerne vil blive ekspederet i den rækkefølge, bestillingerne indløber — bestillinger, der ikke følger den ønskede fremgangsmåde, vil *ikke* blive ekspederet.

Der vil fortsat være mulighed for at støtte SUFOI gennem støttefonden — de af vore venner som ønsker dette, kan indbetale beløbet til:

IRMA ANDERSEN,

Borgmestervangen 8, Randers, giro 117 725.

Og husk så lige til slut den allerede nævnte, men ikke uvæsentlige ting: vedlæg *altid* svarporto! Fra 1. januar vil det ikke fortsat være muligt at besvare forespørgsler, når der ikke vedlægges svarporto!

Kontaktudvalget.

Regeringsbeviser

Allerede i 1956 indkaldte en hemmelig afdeling af Det brasilianske Luftvåben i Rio til en konference i „Forsvarsakademiet“ i Rio. Til stede var bl. a. d'herrer Eduard Keffel og Joao Martins, idet de havde optaget en fotoserie, som ikke — trods grundige undersøgelser — kunne bevises som værende forfalskede. Deres tilstedeværelse som vidner skulle godtgøre, at „UFOs eksisterede“.

Allerede i begyndelsen af året 1955 fandt der under forsæde af oberst Adil de Oliveira en konference sted mellem brasilianske flyvere. Under denne konference blev samtlige iagttagelser af „flyvende skiver“ over Brasilien og de sydamerikanske stater indgående diskuteret, hvorefter man kom til følgende enstemmige resultat: „Flyvende skiver“ findes, og de er virkelige. Ingen regering burde simpelt hen ignorere slige iagttagelser, men tværtimod med alle midler forsøge at få vished om disse fænomener — allerede af militære grunde. „Flyvende skiver“ er fly af en helt ny og højt udviklet type. De er ikke af jordisk oprindelse, og de er ikke sansebedrag. Vi ved ikke, hvorfra de kommer, og hvor de bliver fremstillet. Vi ved derimod, at der er forhånden“. (Geist. Leben, sep. 1956).

Allerede i 1955 bekendtgjorde luftvåbnet i en kulturstat officielt denne konstatering. I 1958 skete det igen gennem den brasilianske regerings autentiske publikation.

UFO-Nachrichten - Oversætter: Slej.

Spredte bemærkninger

Nogle mennesker er meget forknytte over en erklæring, jeg fremkom med i sidste måneds nyhedsbrev. Erklæringen var: „Jeg har aldrig læst bøger om filosofi (undtagen Adamskis „Kosmisk Filosofi“), så jeg er ikke kendt med den betydning, andre lægger i visse udtryk“.

Jeg har meget vanskeligt ved at forstå, hvordan det kan ophidse nogen. Den filosofi, jeg skriver om, blev lært mig af rumfolkene, hovedsageligt gennem George Adamski, som fik den fra rumfolkene i dens nuværende form. Jeg søger at beskrive rumfolkenes filosofi, ikke at støtte yndlingsideer, som nogle individer måtte gå rundt med. Jeg siger ikke, at dette er den eneste sande viden. Jeg ved, at meget af det er forskelligt fra det, vi finder i mange filosofibøger.

Rumfolkene har udviklet sig langt videre end vi på Jorden. Mange mennesker skriver og ønsker oplysninger om, hvad rumfolkene tænker, hvad de tror på, og hvad de gør for at forbedre deres måde at leve på. Den filosofi, som rumfolkene lever efter, bliver fremsat for at opfylde disse ønsker om viden.

Indtil jeg begyndte at arbejde sammen med mr. George Adamski i 1957 var jeg ikke interesseret i nogen form for filosofi. Som tiden gik, blev jeg mere interesseret i de dybere forhold angående rumfolkenes overbevisninger og blev lært meget i denne retning af mr. Adamski. Han havde undervist i filosofi i mange år og er godt inde i de forskellige filosofier, både østens og vestens. Da han blev kontaktet af rumfolkene, rettede de fejlene i hans tænkning, og han forelagde de endelige resultater for os andre.

Siden rumfolkene har udviklet sig langt udover den filosofiske forvirring på Jorden, føler jeg, at det er unødvendigt for mig at spille tid på at læse eller studere de individuelle bøger her på Jorden. I stedet prøver jeg at koncentrere mig om at lære alt, hvad jeg kan, af rumfolkene og mr. Adamski. Rumfolkene har for længst skilt hveden fra avnerne, og deres filosofi dækker alle aspekter af livet før og efter døden til min fuldkomne tilfredshed. Jeg føler, at jeg står med ansigtet vendt mod det grænseløse hav af viden, de har åbnet for mig, og

jeg vil derfor koncentrere mig om det i stedet for denne Jords lærdomme.

Erklæringerne og forklaringerne i mit nyhedsbrev er ikke opfundet som private teorier af eget fabrikat. De forklaringer, jeg har givet om forskellige fænomener, hørte jeg første gang fra mr. Adamski for flere år siden.

Tilsyneladende er nogle mennesker fornærmede over min erklæring om, at det psykiske og okkulte ikke har nogen forbindelse med tallerkenspørgsmålet eller rumfolkene. Hvis det er rigtigt, undskylder jeg, at jeg har fornærmet nogen, men erklæringen kom direkte fra rumfolkene og blev trykt for at hjælpe sandheden frem. I finder de samme erklæringer i mr. Adamskis bøger. Sådanne erklæringer er ikke kritik af en eller andens tro. Menneskene er frie til at tro, hvad de vil. De, som ønsker at følge den psykiske eller okkulte linie, har deres frihed til at gøre det. De, som ønsker at følge rumfolkene, bliver nødt til at tage deres ideer i betragtning.

Da jeg sagde, at de døde ikke bliver kontaktet ved seancer, var det ikke noget, jeg fandt på som en personlig teori, fordi jeg ønskede at tro det. Det var nøjagtigt, hvad rumfolkene sagde. Hvis det er i modstrid med nogles private tro, er de fri til at forkaste det, hvis de ønsker det.

Rumfolkene giver os deres viden i en anstrenget forsøg for at hjælpe os fremad. De forsøger ikke at nedrive vore ideer, men præsenterer nye tanker, som er mere logiske og videnskabelige. Hvis nogle af vore forudfattede ideer falder om på grøftekanten, viser det, at vi bevæger os fremad.

Hvorfor afskyr nogle mennesker højere lærdom? Hvorfor kæmpe for at beholde gamle ideer, der voksede frem af overtro og mangel på videnskabelig viden? Vi bør hele tiden se fremad til nye og bedre ting i stedet for at klynge os til fortidens forældede ideer.

Folk afskyr alt, hvad der forsøger at korrigere dem. Hvis det passer sammen med forudfattede ideer, er det fint, men hvis det understreger fejl i dem, bliver det øjeblikkeligt forkastet. Hvis eventuelle svar ikke passer sammen med visse meninger hos individet, bliver det fjendtligt, og der bliver mere ballade.

Ifølge deres højere udviklings natur menes rum-

folkene at have svarene på problemer, der endnu er uløste af jordmennesker. Hvis deres svar varierer ret meget fra det, vi mener, de bør være, hvad så? Vi kan ikke bedømme rumfolkenes lære efter noget, vi er blevet lært i nogen bestemt kirke. Fordi vi ikke har nogle beviser for kirke-lærdomme, må de bedømmes side om side, idet kun tro eller logik må bestemme, hvilket der er rigtigt.

Religionisterne vil sige, at Bibelen beviser kirkens lære. Hvorfor? Fordi den er Guds inspirerede ord. Hvordan ved de, at Bibelen er Guds inspirerede ord? Fordi det står i Bibelen. Denne type argumenter er en fejltagelse, man træffer overalt i dag ... alt sammen i forsøg på at bevise trosretninger, for hvilke der ikke kan gives noget reelt bevis. Hvis vi ser bort fra alt, hvad vi er uenig med, vil vi snart slet ingenting have.

C. A. Honey.

George Adamski taler

Jeg må igen tage min tilflugt til Nyhedsbrevet for at svare på de mange spørgsmål og breve, der kommer til mig. Programmet bliver større og større, og jeg har ikke været i stand til at besvare disse breve personligt.

Der eksisterer i dag tilstrækkeligt nyt materiale til at fylde adskillige numre, alle omhandlende den nuværende anstrengelse for at nå ud i rummet, hvilket kunne bringe bedre forståelse til denne verden og gøre den til et bedre sted at leve.

En fase, jeg er blevet givet, er så stor i omfang, at den ville omfatte 80 pct. af verdens befolkning. Den er hårdt tiltrængt, hvis denne Jords civilisationer skal fortsætte, og dog er der meget lidt, jeg kan gøre ved den i øjeblikket. Jeg har ikke midlerne til at ansætte alle de mennesker, det ville kræve at få et sådant program startet. Det er sandt, at mange har meldt sig frivilligt for at hjælpe, men meget få er trænet ad de linier, der er nødvendige for dette arbejde. Meget papirarbejde må udføres først, hvis dette arbejde skal føres ud i livet, for at få litteratur til dem, som kunne hjælpe med at

udføre dette program. Hvis det såkaldte tusindårsige skal komme, hvilket det kan, må dette program være det, som skal være forløber for det.

Det navn, der er valgt til programmet, er „Åndeligt Korstog for Overlevelse“. Det er ingen nytte til at bygge kasteller eller have smukke drømme om, hvordan verden kunne være, hvis der ikke bliver nogen til at nyde det. Al fare for udslettelse må elimineres først, hvis der skal fremkomme et nyt samfund med al den godhed, Skaberen har at tilbyde. Når jeg siger „Skaberen har at tilbyde“, mener jeg lige netop det, for Han bruger „Brødrene“ til at bringe denne forståelse til den nuværende civilisation. Enhver, som kritiserer eller betvivler „Brødrene“, kunne lige så godt betvivle Skaberen selv. „Brødrene“ er ikke guder eller skabere i samme forstand, men de tjener Skaberen uden spørgsmål for at redde denne civilisation fra dens eget vanvid.

Hvis vi alle ville gøre så meget, som rumfolkene allerede har gjort, behøvede vi ikke at bekymre os om udslettelse gennem stråling. Der er meget at gøre — hvem vil gøre det?

Min tur til Washington, DC, for nyligt faldt meget heldigt ud. Jeg opfyldte den mission, der var blevet givet mig, med gode resultater. Den var med henblik på udnyttelse af rummet til fredelige og uddannende formål. Jeg er godt tilfreds med resultatet, selv om det var dyrt for mig fra et økonomisk synspunkt.

Jeg er mere end tilfreds med den modtagelse, jeg fik i Radio WOR, New York. Jeg var med i et diskussionsgruppe-program fra kl. 24 til 5. Jeg vil nu gerne takke Lange John Nebel og alle i gruppen for den anstand, der blev vist mig. Min specielle tak til mr. James Moseley, fordi han var så venlig at deltage i programmet sammen med mig. Vi opklarede nogle af misforståelserne imellem os og gav også offentligheden lejlighed til at høre begge sider af historien over radioen. Emnet kunne ikke være forelagt på en bedre måde end den, der blev givet over WOR, og som lod offentligheden sidde som dommer og jury for at fælde dommen til den ene eller den andens fordel. Der er ikke mange mennesker, der er store nok til at stå ansigt til ansigt med offentligheden, således som mr. Moseley og jeg gjorde det, for at kulegrave

deres uenighed foran alles åbne ører. Jeg tager hatten af for mr. Moseley.

Mærkeligt nok mødte jeg næste morgen, da jeg gik ombord i et fly til Detroit, en professor fra et Ohio-universitet, som havde været oppe hele natten for at lytte til programmet. Han var lige så søvngig som jeg, men han sagde, at det var så interessant, at han måtte blive oppe hele natten for at få det hele med. Han talte de mange emner, der var blevet dækket, og sagde, at der var 142, hvis de blev katalogiseret i de rigtige kategorier. Endvidere sagde han, at det var det mest oplysende og lærerige program, han havde hørt i lang tid, for det passede fuldkomment med vore moderne fund. En ting sagde han, at han ikke kunne forstå, nemlig hvordan så meget materiale kunne krammes ind i én lille hjerne. Dette sagde han, da vi var ved at forlade flyet efter at have talt om forholdene i verden under flyvningen.

Jeg løb også ind i nogle ubehagelige forhold under turen. Der blev udspreddt rygter om, at min tidligere sekretær og jeg skulle være købt af tavs-hedsgruppen. For så vidt mig angår, er dette langt fra sandheden. Ingen kan købe mig, om jeg så ville blive tvunget til at tigge, for sandheden er mig mere værd end guld.

Jeg er meget taknemmelig for den videnskabelige støtte fra Rey d' Aquila i Holland. Fund fra arkæologien såsom dem på filmstrimlen vil hjælpe til at oplyse verdens folk. Siden verden er sammensat af så mange forskellige livsfaser, må vi tage dem alle med i betragtning, forudsat at de ikke er af dogmatisk eller fanatisk natur. Der eksisterer noget godt i alle grene af det menneskelige samfund, og det er dette gode, vi må støtte, hvis vi skal få et fuldkomment liv på denne Jord. Der er grunden til, at vi ikke kan støtte mystik, som forbliver mystisk uden beviser af nogen art eller i det mindste noget bevismateriale for dens virkelighed. Vi er nu ved at komme ind i livets virkelighed i stedet for de mysterier, der har plaget samfundet så længe.

Jeg advarer alle medarbejdere om at være lidt mere tålmodige; æbletræet med dets æbler voksende ikke op på én dag. Ej heller vil der finde et mirakel sted, som ændrer det nuværende samfund til noget helt andet. Det vil kræve en masse hårdt ar-

bejde i de kommende år. Alle de ting, som er gode i de forskellige dele af samfundet, må svejses sammen uden religiøse ceremonier, hvis vi skal have den slags liv på Jorden, som vore brødre nyder på andre planeter. Det er ikke et spørgsmål om „hvem er hvem“ — men „hvad er hvad“? Når egoet svulmer blandt medarbejderne, så bliver resultatet nedgang. De vil diktere deres skaber, hvornår og hvor deres bord skal være dækket. I stedet burde de ydmyge sig og tjene deres Skaber i overensstemmelse med Hans ledelse og instruktioner.

Hvis livet er evigt, hvorfor så jage? Hastværksarbejde bliver sædvanligvis spoleret. Det tager så længere tid at rette fejlen, end det ville have taget, hvis vi var skredet langsomt frem og gjort det rigtigt. Dette er ikke et tre manegers cirkus, hvor vi skal sætte et show op eller se, hvem der er den bedste mand. Hvis dette skal kaldes noget, så er det en hellig handling. Hvis vi skal fuldende det arbejde, vi begyndte, må vi have ærefrygt i os altid for at afholde os fra at glide bort fra vort ansvar.

For nylig publicerede et videnskabeligt magasin, „Discovery“, en beretning fra videnskabsmænd, som studerer kommunikationen fra celle til celle, som vi nævnte i sidste måneds nyhedsbrev. De har opnået bemærkelsesværdige resultater. Dette var den samme metode, jeg foreslog i 1958 i mine bøger om TELEPATI. Lidt efter lidt er vi ved at vinde slaget, men det vil tage tid og tålmodighed.

George Adamski (sign.)

*Sven Olov Larsson
Majorogatan 3 A
Borlänge 2*

FILOSOFI

Hvad mener vi, når vi taler om „bevidsthed“? Sand bevidsthed er Skaberen af enhver manifestation, der har eksisteret eller nogen sinde vil eksistere. Det er ikke en fysisk ting, og dog måler den alt, hvad der eksisterer, i fysisk indtryk eller form. Det er Fader-Moder-princippet i Kosmos. I denne serie har vi valgt at kalde den Den første Årsag. Den kosmiske Sjæl (Sand Underbevidsthed)

i mennesket er en del af denne bevidsthed. Bevidstheden har ingen begyndelse eller slutning for så vidt angår den menneskelige opfattelsesevne. Al tanke stiger frem af Den kosmiske Bevidsthed. Bevidsthed — er stoffet i alle former, og dog er den i sig selv uden form. Den skaber formen og ødelægger formen, og dog kender den hverken liv eller død.

Dette mægtige hav, som vi kalder Den første Årsag eller Al-intelligensen, favner Kosmos og gennemtrænger al tid og rum. Den er som et mægtigt ocean, og vi er som vanddråber i dette ocean. Hvert individ er et brændpunkt af handling i dette gigantiske ubegrænsede hav af intelligent kraft.

Som vi bevæger os frem ad den vej, vi skal lære af, udvider vi vore ideer og vore bevidstheder. Vi bliver vore „følelser“ var (bevidst) og lærer at følge dem, efterhånden som de fører os frem på vor rejse.

Den vej, ad hvilken Bevidstheden udtrykker sine ideer, kaldes „sindet“. Hver enkelt celle ejer en vis mængde intelligens og kunne egentlig betragtes som en adskilt lille „enhed“ i lighed med et menneske. Hver har sit eget lille „sind“. Hvis stof ikke ejede sind, ville der ikke være nogen vej, ad hvilken det kunne modtage tankeindtryk. Hvis det ikke ejede bevidsthed, kunne det ikke opfatte bud og ville derfor eksistere i en tilstand af inerti. Vi ved, at cellerne ikke befinder sig i en tilstand af inerti, fordi de reager på vrede og følelser.

Dødeliges tanker er ikke intelligens, men er en „idé“ udtrykt af bevidstheden. Bevidstheden „sender“ på den „bærebølge“, der kaldes sindet, og kontakter hver eneste celle i kroppen. Sindet er den kanal, ad hvilken vi kommer til bevidst klarhed over alting i og omkring os, ligesom radiobølger er den kanal ad hvilken intelligens manifesterer sig gennem en radiomodtager.

Det kødelige sansesind fungerer som en radiomodtager, idet det modtager indtryk, men med én stor forskel. Den eksisterer i et hav af tanker, af hvilke nogle kommer fra de næste tre milliarder mennesker på jorden, andre fra væsenerne på højere og lavere planeter, mens atter andre er tanker og minder fra folk, som døde i fortiden. Sansesindet samler sine indtryk op af dette mægtige

hav af forvirring; dette er det reservoir, hvorfra medier henter deres „budskaber“.

Vi kan let indstille vor radiomodtager på en hvilken som helst station, vi ønsker. Den vil udskille en station fra det mægtige hav af radiobølger, der eksisterer omkring den. De andre manifesterer sig ikke, selv om de stadig er til stede i det samme område. Men hvad sker der, når det menneskelige sind prøver at stille ind på en bestemt tankerække eller oplysningskilde? I modsætning til radiomodtageren er det næsten umuligt for det at indstille sig på en bestemt kilde og udelukke alle andre. Tilmed farver, fordrejer, modificerer og forandrer det kødelige sansesind med sit ego og sin ønsketænkning alle indtrykkene med egne meninger og domme. Resultatet bliver endnu mere forvirring.

Den bevidste tanke, som vi har i sindet, tiltrækker lignende tanker til os. Hvis vi bevidst tror på åndeverdener og forskellige mentale planer, så vil vi få „budskaber“, som ser ud til at komme fra en eller anden ånde verden eller mentalt plan. Vi bliver narret uden at vide det. Medmindre vi fuldstændigt forstår sindets mekanisme og de reelle fakta angående sådanne fænomener, tror vi virkeligt, at et „væsen“ har kontaktet os. Dette er årsagen til, at rumfolkene *ikke kontakter os mentalt*. Det er næsten umuligt at overføre det originale budskab i dets sande form på den måde.

Hvis vi virkeligt ønsker at gøre fremskridt i klarhed over vort sande selv, må vi stille alle ting på deres rette plads, have ideer, der svarer til den Universelle Lov, og ignorere de ideer, der altid bliver forelagt os af det kødelige sansesind. Vi må kontrollere vrede og følelser, så der eksisterer et klart, fredeligt sind til at tiltrække de ønskværdige indtryk. Et forstyrret eller bekymret sind forårsager altid fordrejede forhold og forstyrrer vore fremskridt eller læreproces. Kemiske ændringer i kroppen er også skadelige under et sådant pres.

Når vi lærer kontrol over det kødelige sansesind og egoet, kan vi for alvor udvikle os og blive bevidste om vort forhold til Den kosmiske Bevidsthed (Den første Årsag) og bevæge os ind i det, der sommetider kaldes „Bevidst Bevidsthed“. Vi bliver klare over vort sande slægtskab med Al

Intelligens og bruger den mere og mere som en inspirationskilde. Vi er da ved at „blive stillet ind“ ligesom en radiomodtager og begynder at trække på Det højere Sind eller Kosmisk Bevidsthed. Jo mere vi udvikler os mod denne tilstand, jo lettere lærer vi at trække de rigtige indtryk til os. Disse indtryk kommer ikke som „budskaber“ eller „stemmer“, men er, som var de vore egne tanker eller ideer.

Når vi har kontrol over det kødelige sansesind og vort ego og tillader den indre Bevidsthed at udtrykke sig, er vi netop ved at komme ind i tilstanden af Bevidst Bevidsthed. Denne indre Bevidsthed (som er af universel natur) er menneskets sande sjæl. Dette er den sande sjæl, som overlever legemets død, som forklaret i sidste måned.

Følelsesmæssig balance under alle forhold er absolut nødvendig. Følelsesmæssige yderpunkter af enhver art bør undgås. Undersøgelser af det okulte med liden forståelse får ofte folk til at „komme ud, hvor de ikke kan bunde“, og de ender i mentale institutioner. De involverede kræfter er, selv om de ikke er af åndelig eller overnaturlig oprindelse, alligevel mægtige og virkelige, og man bør ikke lege med dem. Rumfolkenes program er logisk, videnskabeligt og jordbundet, og vi behøver ikke mere end det.

C. A. Honey.

Spørgsmål og svar

Kære mr. Honey!

Vær så venlig at bevise overfor os, Deres læsere, at „vi bliver genfødt i fysiske legemer“. Det eneste „bevis“, som Adamski, De selv og resten af De kosmiske Videnskabsmænd (?) har fremlagt indtil nu, er, at „Brødrene“ siger det. Indtil nu har vi ikke fået noget *objektivt* BEVIS på, at De VIRKELIGT havde fysisk kontakt med brødrene, og endvidere kan „Brødrene“, selv om de måske er millioner af år foran os rent videnskabeligt, være bedrøveligt depraverede, hvad angår moral. Desuden er, som alvorlige ufologer siger, den moral-kodeks, som er givet af den ENESTE Skaber til

noogle af ufonauterne (tallerken-menneskene), måske ikke den samme, som den han gav os.

Pastor Guy J. Cyr, S.M.,
Det hellige Hjertes præstegård,
321 S. Broadway, Lawrence,
Massachusetts.

Svar: Der eksisterer ingen objektive beviser hverken for filosofi eller religion. I den henseende mangler De de samme objektive beviser for Deres overbevisninger, som jeg gør for mine. Religion har ingen objektiv beviser. Enten accepterer man lærdommene på et tros-grundlag, eller også forkaster man dem. Traditioner er ikke acceptable. Hvis vi bruger Bibelen som bevis for vor overbevisning, må vi tro, at den er Guds ufejlbarlige ord, og dette er gætteværk og kan ikke bevises. Hvis vi tror, Bibelen blev givet af Gud, og vi bør bruge den som basis for tro, så bør vi acceptere at blive irettesat af den. I så tilfælde kunne vi ikke citere dele af den, som støtter visse påstande, og forkaste det, som er i strid med andre påstande. Vi ved ikke hvilken oversættelse, der er korrekt. Hvis alle var korrekte, ville alle være nøjagtigt ens. Dele af Bibelen er ganske åbenbart oversat forkert i alle versioner. Andre dele er taget fra ældre manuskripter og er blot gentagelser af gamle legender, der er omskrevet, så de passer til oversætterens overbevisning.

Når jeg trykker rumfolkenes erklæringer og overbevisninger, gør jeg det for at oplyse de interesserede. Ingen er nødt til at tro, at de er sande, blot fordi jeg gør det. Enhver kan acceptere og bruge eller forkaste, som han selv vil.

Jeg er forbløffet over en af Deres erklæringer. Jeg kan ikke forestille mig Gud som en hykler, der har en dobbelt standard for retfærdighed, en for os og en anden for nogle andre. God logik siger, at der kun eksisterer én sandhed og kun ét sæt universelle love. „Ethvert kongedømme i splid med sig selv vil blive lagt øde; og enhver by eller hus i strid med sig selv skal ikke bestå“ Matt. 12,25. De vil finde Jesu Christi svar i Matt. 22,29 i dette tilfælde taget ud af sammenhængen, men ikke desto mindre det korrekte svar.

Jeg har alvorligt diskuteret med mig selv, om det er ønskeligt eller ikke at skrive en artikelserie om de ritualier og trosbegreber, der findes inden

for den eller de moderne kristne (såkaldte) religioner. Hvis jeg gør dette, — og i øjeblikket er jeg ikke sikker på, om jeg vil gøre det eller ikke, — vil det udelukkende være med det formål at fremføre kendsgerninger og skal ikke opfattes som et angreb på nogen bestemt kirke eller religion.

De vil blive forbavset over at opdage, at næsten alt det, De har lært at tro på som en del af religionen, i virkeligheden har sin oprindelse i det, kirken betragter som værende hedenskab. Det vil sige trosartikler og trosbegreber skabt af mennesker, og som i virkeligheden er fordrejelser af den lære, der er overleveret os fra meget gammel tid. Alt dette er forudsagt i Bibelen og står i Markus 7,6-9 og i Matt. 15,7-9.

Grunden til, at jeg føler, det er nødvendigt at fremkomme med disse kendsgerninger, skyldes, at mange mennesker synes at være ude af stand til at tænke selv og sluger alt, hvad deres kirke siger, råb, uden at kræve den ringeste form for bevis eller forklaring. Ved at påvise, at det meste af den religiøse lære stammer fra mennesker og ikke fra Gud, vil disse mennesker muligvis begynde at undersøge sagen nærmere og virkelig begynde at gøre fremskridt med hensyn til de sande kendsgerninger om kosmos og grunden til, at de er blevet født her på Jorden. Bibelen pålægger dem at „prøve alting“, (King James: at bevise alting), 1 Thess. 5,21, så hvis de vil tro, at Bibelen er den eneste sande kundskabskilde, må de acceptere dens korrigering af Deres opfattelse. Det turde være indlysende, at der er et eller andet galt, når der kan eksistere over 400 kulturer og sekter, der alle hævder, at deres lære er baseret på Bibelen, når dog ingen af dem er indbyrdes enige.

Har De nogensinde analyseret grunden til, at De på et eller andet bestemt område gør netop, som De gør? Dengang De blev født ind i denne verden var Deres „Carnal sense mind“ tomt for de ideer og den tro, De har i dag. Alt, hvad De tror på idag, er indgivet Dem fra en eller anden kilde. Men hvor stammer det fra? Var det mon en tekstbog i skolen? Nogle mennesker tror alt det, de læser i en bog. Var det en udtalelse fra en berømt videnskabsmand? Nogle mennesker betragter alt som kendsgerninger, blot det er udtalt af en videnskabsmand. De forlanger intet yderligere bevis.

Som børn accepterede vi alt, hvad vore forældre fortalte os, som evangelisk sandhed. Vi accepterede historien om julemanden og mange andre eventyr uden at stille spørgsmål. Efterhånden som vi voksede op, lærte vi, at vi ikke skulle tage alle disse eventyr fra barnealderen alt for højtideligt; men mange andre ting, vi har fået fortalt, fortsætter vi med at acceptere som kendsgerninger uden at kræve bevis for rigtigheden. Barnet bliver påvirket af forældrenes meninger og accepterer stiltiende alt, hvad forældrene siger og gør. I skolen erhvervede vi os yderligere fundamental viden, ud fra hvilken alt, hvad vi senere erfarede, blev bedømt. Om en eller anden ny ide ikke passede ind i det mønster, der nu en gang for alle var dannet i os, forkastede vi den som en falsk ide uden at gide undersøge sagen nøjere. Konklusionen bliver, at vi dømmer ud fra ideer, vi aldrig nogensinde har bevist rigtigheden af. Hvis De vil være helt ærlig over for Dem selv, vil De også indrømme, at De intet bevis har for mindst 90 pct. af det, De i øjeblikket tror på. Hvorfor tror De så på det? Fordi det nu engang passer ind i det mønster, der en gang for alle er dannet. Det gør det logisk i dine øjne. Og som et resultat heraf går mange nye kundskaber tabt for Dem, fordi det ikke passer ind i den logik, De igennem årene har bygget op. Men hvordan nu, hvis De fandt ud af, at en af Deres forguede ideer var lige så falske som historien om julemanden? Den virkelige sandhed vil give Dem en fuldkommen ny basis for Deres tro. De vil snart opdage, at De gør gode fremskridt, fordi De ved Deres undersøgelser får indblik i andre trosretninger. Ved at studere dem, vil De møde mange nye og mere fremskredne ideer.

Der er en fare ved at skrive om oprindelsen af den moderne tids religiøse trosretninger og trosbegreber. Hvis man kommer til at slå bunden væk under fødderne på en, der er komplet uforberedt, kan man gøre meget mere skade end gavn. Hvor mange i dag er i stand til at acceptere et bevis for, at det, de tror på, er forkert? Jeg er bange for, det er meget få.

De fleste af os vil, hvis vi virkelig vil tænke nærmere over spørgsmålet, betragte os selv som oplyste mennesker. De fleste mennesker betragter vi som værende blevet bedraget med hensyn til det,

de tror på. Naturligvis tror vi, vi har ret med hensyn til det, vi tænker og mener, skønt vi meget vel kan skifte mening fra dag til dag. Vi siger, at de, der ikke er enige med os, ikke er tilstrækkeligt oplyste. De, der er uenige med os, er af den anskuelse, at *vi* ikke er tilstrækkeligt oplyste. Og på den måde går rouletten.

Der er mange, der forlanger, at rumfolkene skal bevise hver eneste påstand, der afviger fra det, vi er flasket op med, uden at tænke over at de ikke har noget acceptabelt bevis, måske ikke engang noget, der lyder tilstrækkeligt logisk til at underbygge deres tanker. Men når vi skal til at bevise vore egne forskellige anskuelser, begynder løjerne først rigtigt. Jeg udfordrer alle til at udvælge blot én grundtanke og så prøve på at bevise rigtigheden af den.

Hvis De er ærlig, og når De tænker over, at et stort antal mennesker er vildledt med hensyn til deres tro, og yderligere tænker over, at ud af næsten 3 milliarder mennesker må der være mange millioner, der er bedraget (vildledt), mon der så ikke skulle være en til vished grænsende sandsynlighed for at også De er blevet vildledt? Hvad kan vi gøre for at afbøde noget af alt dette? Først kan vi prøve at afgøre oprindelsen til en bestemt tro. Er den fuldkommen logisk, eller er en anden forklaring mere logisk? Hvis en eller anden kan fremkomme med bedre logik eller bevis for en ny ide, er det værd at overveje, om man skal acceptere den.

Rumfolkenes lære viser en sand logisk tilnærmelse til mange af livets såkaldte mysterier. Deres filosofi om livet og døden, formålet med vor eksistens og fremstillingen af deres plads i den kosmiske plan, er som en livsform så logisk, at jeg finder, vi skal overveje det meget omhyggeligt, før vi forkaster tanken som værende usand. Disse mennesker står så langt over os med hensyn til viden og erfaring, at vi skal gennemtænke hver eneste af deres ideer omhyggeligt og sige til os selv, at chancen for, at det er dem og ikke os, der har ret, er meget stor.

Noget af rumfolkenes lære er jeg ikke i stand til at bevise over for mig selv, endsize prøve at bevise det for andre. Jeg accepterer det meste af den, fordi jeg føler, det passer så logisk ind i det, jeg mener at have bevist til min egen tilfredsstillelse.

Jeg forventer ikke, nogen skal tro alt, hvad jeg skriver, blot fordi de føler, det kommer fra rumfolkene eller fra Adamski. Prøv efter bedste evne at bevise eller modbevise alle oplysninger, uanset hvorfra de kommer.

C. A. Honey | Svend Larsen.

Spørgsmål nr. 1: *Jeg er ikke enig med Dem i Deres artikel om udviklingen. Så vidt jeg har forstået, skifter arterne gennem årene karakter ved naturlig udvælgelse, og der skal endvidere være ført bevis for denne teori. Hvad siger videnskaben om dette spørgsmål?*

F. N. Seattle, Washington.

Svar: Den naturlige udvælgelse kan på ingen måde frembringe nye arter. Naturens eget kontrolsystem ville forebygge en sådan udvikling, såfremt den prøvede at finde sted. F. eks. hvis der bliver født et dyr, der er væsentlig forskellig fra sin art, vil det øjeblikkeligt blive dræbt. Dette er naturens måde at bevare arterne uforandret.

Fire år efter „Origin of the species“, skrev Darwin et brev til en ven, Jeremy Bentham, hvori han sagde: „Hvis vi går i detaljer, kan vi bevise, at der ikke findes nogle arter, der har forandret sig, mens vi på den anden side ikke kan bevise, at påståede forandringer er gavnlige, hvilket jo er teoriens grundlag“.

Naturens lov afholder arterne fra at degenerere, men den vil ikke tillade, at ændringer i arternes karakter vedbliver at eksistere. Som omtalt ovenfor, såfremt et dyr er født deformt, eller en anden forandring fra det normale er tilfældet, vil det pågældende dyr blive dræbt af sine artsfæller. Opdrættere af dyr samt planteavlere har atter og atter bevist at ligemeget hvor mange små forandringer, man foretager, vil man snart nå et klimaks i eksperimenterne, og der kan intet mere udrettes i den retning. Yderligere anstrengelser er håbløse.

Særpræg, der er opnået af planter og dyr kan ikke overføres til disses efterkommere. Tilpasning efter omgivelserne finder sted, men der er ikke tale om arvelighed.

De mennesker, der skrev til forsvar for udvikling er ikke kendt med definitionen af ordet „arter“. Er det muligt at udvikle en ny hundeart af en bestemt hunderace? Nej, det er det ikke, fordi en

ny art ville være nødt til at være noget andet end en type af en hund, og alt, hvad vi ville få ud af det, ville være en ny varietet af en hund. Mange af de ting, der af tilhængere af udviklingslæren betragtes som værende nye, er blot og bar „variteter inden for en af arterne eller grupperne“. Dette burde være let at forstå. Vi finder mange menneskeracer her på Jorden, mange variteter eller afskygninger, men alle sammen tilhører de den samme art. Alle er de mennesker.

Der kan frembringes mange forskellige variteter inden for en bestemt art eller form, men denne art eller form kan ikke forvandles til en ny art eller form. Jeg vil stadig udfordre enhver til at give mig dokumentarisk bevis på, at den moderne videnskab virkelig har fundet det godtgjort, at en epokegørende forandring har fundet sted inden for dyre- eller plantelivet. Der var en eller anden, der skrev og meddelte, at et sådant bevis fandtes, men at vedkommende havde for travlt til at få tid til at finde det frem. Andre sendte mig titler på bøger, som jeg kunne få fat i og selv give mig til at læse. Såfremt der virkelig gives bevis på dette spørgsmål, forventer jeg at få et direkte citat tilsendt med samt navn og sidetal på den bog, der bringer beviset. Derefter vil jeg slå det efter. Min tid tillader mig ikke at beskæfte mig med personer, der ikke engang er i stand til at „bakke“ deres påstande op med side eller paragraf.

Spørgsmål nr. 2: *De har fastslået, at mange opdagelser inden for antropologien er blevet modbevist. Jeg er ikke sikker på, at De kan affærdige alle de rester, der er fundet af videnskabsmændene som værende mystifikationer eller fejltagelser. Og i øvrigt har De endnu ikke forklaret, hvad disse rester består af.*

D. C. Clearwater, Florida.

Svar: De rester, jeg referede til, er: tænder, Swartkrans-mennesket: kæbeben og tænder; Java-manden: kæbeben; Heidelberg-manden: hjerneskal; Wajak-manden fra Australien o.s.v.

Det var ikke min mening at antyde, at alle spor efter forhistoriske mennesker er svigagtige. Fundene er uden tvivl ægte nok. Det er tydingen af disse fund, der er fejlagtige. F. eks. finder man en tand, eller en del af et kæbeben. Videnskabsmænd rekonstruerer hele manden ud fra dette, og hele

verden accepterer det udseende, disse videnskabsmænd har givet manden, som det rigtige. Mange af disse rekonstruktioner viser disse tidl. mennesker med et abeagtigt udseende. Huden, læberne, næsen o.s.v. er ansvarlige for dette udseende, og dog er det dele af et menneske, der *aldrig* bliver fundet. Alle sådanne modeller af tidligere mennesker er således meget misvisende. De genspejler deres skabers forudfattede ideer og ikke de sande kendsgerninger.

Mennesket har med hensyn til udseende degeneret snarere end udviklet sig fra de viste modeller. Der eksisterer stadig i verden i dag primitive mennesker, der lever i huler og som ikke har noget egentligt sprog og ej heller kender brugen af ild. I alle tidligere tidsaldrer har der eksisteret højere civilisationer samtidig med hulebeboere, ganske som tilfældet er nu.

Spørgsmål nr. 3: *Er Asteroiderne resterne af en planet kaldet Lucifer-Maldek, der eksploderede engang i fortiden? Mr. Adamski synes ikke at bifalde denne teori. Såfremt min antagelse er forkert, vær da venlig at korrigere mig.*

L. F. Plummerville, Arkansas.

Svar: I følge Adamski meddeler rumfolkene, at en sådan planet aldrig har eksisteret og følgelig aldrig er eksploderet som følge af atomkrig. Teorien, om at asteroiderne er rester af en eksploderet planet stammer fra psykiske kilder og er altså i dette tilfælde ikke blot upålideligt, men et direkte falsum.

Spørgsmål nr. 4: *En eller anden har fornyligt fortalt mig, at rumfolkene ikke har nogen fingeraftryk. Er dette rigtigt? Hvis det er, hvorfor er dette så tilfældet?*

F. N. Los Angeles, California.

Svar: Alle de rumfolk, Adamski og jeg har set, har alle haft fingeraftryk, såvel som De og jeg. Dette mønster er universelt, og har ingen forbindelse med syndefald el. lign. Vi må huske, at en hel del bedragerer går omkring og hævder at være rumfolk og er på den måde med til at øge forvirringen. — Det er min overbevisning, at folk bliver betalt for at udbrede alle mulige rygter af folk, der ønsker at bringe sandheden om de virkelige rumfolk i mis-kredit.

Vi kan ikke bebrejde de personer, der er blevet

narret, på anden måde end at sige, at de brugte ikke deres sunde fornuft til bedømmelsen af deres oplevelser. Uden tvivl var de oprigtige og troede virkelig, at de havde mødt rigtige rumfolk.

Spørgsmål nr. 5: *Kender brødrene de mennesker her på Jorden, der kunne tænke sig at hjælpe dem, og kender de mere til dem og deres skæbne (livsmåde)?*

E. H. Denver, Colorado.

Svar: Ja, det gør de. De ved mere om os, end vi ved om os selv. Det er hovedårsagen til, at dette newsletter overhovedet blev startet. Det blev startet med den hensigt at give mere autentisk oplysning til dem, der ønsker mere kendskab til interplanetarierne og deres program. Ideer og forslag til artikler leveres af læserne, således, at Newsletter bringer oplysninger netop om de ting, man ønsker at høre mere om. I fremtiden håber jeg at kunne skaffe mere information direkte fra rumfolkene, incl. nye fotografier og andre ting, de vil kunne stille til rådighed.

Jeg håber ligeledes inden længe at kunne fremføre dokumentarisk bevis for, at det program, jeg arbejder på, bliver støttet af rumfolkene samt de højere autoriteter i denne verden. Jeg føler, det er nødvendigt med et sådant bevis for at tydeliggøre forskellen mellem mine påstande og de påstande, mange af de personer, der påstår at have haft kontakt, fremkommer med. I mellemtiden, vær da venlig at bedømme mit materiale ud fra anvendelsen af sund fornuft og logik og prøv at overveje, hvem der fremkommer med de mest logiske oplysninger. De har ikke råd til at blive narret af opportunist i tallerkensagen.

Spørgsmål nr. 6: *Hvordan kan reincarnation finde sted? Jeg finder det meget svært at forestille mig, hvorledes en person bærer sig ad med at gå fra det ene legeme ind i det andet.*

J. H. Buena Park, Californien.

Svar: Dette er et af de spørgsmål, der er sværest virkelig at forstå eller forestille sig inden for rumfolkenes filosofi. Først og fremmest, pas på ikke at forveksle det med sjælevandring, som mange, der tror på reincarnationslæren, lærer.

Sandheden om reincarnationslæren er noget, der må erkendes af enhver, der anvender deres egen logik og fornuft. Om sandheden heraf kan der

overhovedet ikke herske tvivl. Den er blevet positivt bevist af rumfolkene og er en kendsgerning. Før eller senere vil vi blive nødt til at acceptere denne kendsgerning, hvad enten vi vil eller ej. Det er den eneste filosofi, der er både logisk og retfærdig. Jeg kender ingen anden filosofi, der indeholder mere sund fornuft end denne. Jeg ved, jeg ikke kan overbevise ved ord alene, men jeg kan give et eksempel, der skulle gøre det lettere at forestille sig tanken.

Lad os antage, De er 32 år gammel. Ifølge lægevidenskaben skifter (udskiftes) hudcellerne (de yderste lag) hver 6. måned. I løbet af en 7 årig periode er hele legemet, incl. alt kød og alle ben, komplet fornyet fra celle til celle. Ved slutningen af en sådan 7 årig periode er alle de celler, der udgør legemets nye celler, forskellige fra dem der eksisterede i den sidste 7 årige periode.

Dette betyder, at hvis De er 28 til 32 år, har De i virkeligheden levet i mindst 4 forskellige legemer. Sandt nok sker forvandlingen gradvis, men ikke desto mindre er det et andet legeme. De lever i nu, end det De levede i for over 7 år siden.

De føler ingen forskel, De er stadig Dem selv. Det eneste, der forbinder Dem med Deres gamle legeme, er hukommelsen. De er i stand til at erindre, hvad der hændte for over 7 år siden. De er Dem ikke bevidst, at De har skiftet legeme. Dette skulle bevise for Dem, at De er et væsen, eller „erindring“, der bebor et legeme, der daglig forandrer sig til en ny skikkelse.

Tilsyneladende er erindringen, både den bevidste og den ubevidste, uafhængig af legemet. Endog hjernecellerne bliver placeret hver 7. år. De og Deres hukommelse er ikke tillidsfuld overfor det fysiske legeme.

Hvad nu, hvis det var muligt at overføre hele Deres hukommelse på bånd og opbevare den? Antag derefter, at vi kunne indlægge Deres på denne måde opbevarede hukommelse (erindring) i et nyfødt barns hjerne. Dette er ikke meget forskelligt fra, at De får et nyt legeme hver 7. år. Det ville jo stadig være Dem. De ville huske alle tidligere opnåede erfaringer og ville blot befinde Dem i dette barnelegeme. Dette er alt, hvad reincarnationen behøver at være, en overførsel af erindring. Der kan natur-

ligvis siges meget mere om dette spørgsmål, men eksemplet viser, hvordan det kunne gøres.

Selv om vi antog den tanke, at der ikke eksisterede noget liv efter døden, kunne vi udføre miraklet selv, hvis vi udviklede et sådant system og overførte hjernerne fra de gamles til de unges legemer. For at gøre det mere praktisk i brug kunne man samtidig opfinde en art „erindringsklapper“ for at forebygge, at uheldige karakteregenskaber overføres sammen med den øvrige erindringsoverførsel. Vi ville så kunne tillade det, der følger de universelle love, at udvikles og samtidig undertrykke alt andet ved at borttage den erindring, der ikke har magtet at lære udviklingens lektie.

Hvordan overførsel af erindring i virkeligheden finder sted, kan jeg ikke sige. Fra den ovenfor anførte forklaring, kan De se, at noget sådant ikke er umuligt og sandsynligvis endog meget enkelt, når blot man kender alle de med operationen forbundne forhold. Men hertil er vi jordmennesker endnu ikke tilstrækkeligt udviklet.

I øjeblikket accepterer vi reincarnationstanken i den form, vi har fået den fortalt af rumfolkene, og vi ved, at når vi er nået til det punkt i vor udvikling, hvor vi er i stand til at forstå den fulde forklaring, vil vi få den. Hvis De finder det svært at tro, og at få den rette følelse inden i Dem selv, så lad være med at spekulere på det. Fortsæt bare med studierne og søg på anden måde at nå frem til den rette forståelse.

Spørgsmål nr. 7: *Hvordan skal vi forstå de vendinger, vi hører om inden for psykisk forskning? Findes der sådanne ting som „Aura“, „Det tredje øje“, „Astral-legemer“, og „Astral-rejser“?*

L. F. Plummerville, Arkansas.

Svar: Det menneskelige legeme er omgivet af noget, der kaldes „Aura“. Det er et kraftfelt, der kan sammenlignes med Jordens atmosfære. Den er elektromagnetisk af natur ligesom lys, og dens resonante frekvens er sædvanligvis hurtigere end det menneskelige øjes reaktionsniveau, skønt der naturligvis er undtagelser.

Vendingen „det tredje øje“ refererer sig til pineal gland (en kegleformet kirtel) og de fleste historier, der går om den, er stærkt overdrevne. — „Astrallegemer“ eksisterer ikke, medmindre man

ønsker at benævne intelligensen bag formen (den kosmiske sjæl) som „astrallegeme“.

„Astral-rejser“ er en misvisende benævnelse for noget, der faktisk finder sted. Når et menneskes bevidsthed er tilstrækkelig koncentreret, kan han eventuelt „se“ hændelser, der finder sted langt fra det sted, personen i øjeblikket befinder sig. Han ser disse ting, som om han virkelig var til stede og fjernet fra sit legeme. Det er den samme fornemmelse, som om De forlod Deres legeme og rejste uden dette til et andet sted. I virkeligheden forlader De ikke Deres legeme, når dette finder sted. Hvis De gjorde dette, ville Deres legeme være dødt. Vi har alle muligheden for at blive „bevidst opmærksom“ på begivenheder, der finder sted et eller andet fjernt sted. Og det er ikke nødvendigt at befinde sig i en trancetilstand. De fleste såkaldte „astral-rejser“ indebærer en trancetilstand og bliver fremkaldt ved indbildning og ønsketænkning. De opstår ved drømmemekanisme som forklaret i et tidl. newsletter i artiklen om spøgelser. Ægte udfoldelse (expansion) af bevidstheden forudsætter ikke en trancetilstand, og legemet må gerne fortsætte sit normale virke, medens forsøget står på.

C. A. Honey.

Cosmic Science

Spørgsmål nr. 87: *Nogle personer, som påberåber sig, at de har været på andre planeter, og at de har båndoptagelser påstået fremstillet af rummennesker og som har offentliggjort deres oplevelser, holder på, at de rumfarende er ånder som materialiserer og dematerialiserer sig.*

De siger, at de er af kød og blod. Hvis jeg ikke havde set deres fartøjer, ville jeg glemme det hele. Sommetider ønsker jeg, at jeg aldrig havde set deres fartøjer, for de modsigende påstande har forvirret mig.

Kan De opklare dette for mig?

Svar: Jeg forstår, hvordan De føler. Der er tidspunkter, hvor også jeg næsten ønsker, jeg aldrig

havde mødt disse vidunderlige mennesker; for så ville jeg have været i stand til åbent at afsløre en vis del af den vildledelse, som bliver spredt i deres navn. Som det er, ville jeg blive anklaget for at være jaloux og omgående fordømt, hvis jeg offentligt kritiserer de, som med fuldt overlæg fordrejer sandheden og latterliggør det, som er så ædelt.

Jeg ville ønske, at alle de påståede kontakter var sande. Ydermere ønsker jeg, at hver mand, kvinde og barn kunne få det privilegium og den glæde at møde de besøgende. Også rummenneskene har udtrykt deres ønske om at afsløre sig for alle jordboere, eller i det mindste at stå telepatiske i forbindelse med os. Men de siger, at vi er så optaget af vore egne tanker, at vi er ude af stand til at modtage indtryk, når de sender dem; og på grund af vor skeptiske indstilling så vel som vor lettroenhed ved at acceptere selvophøjede bedragere, går de besøgende i stedet for roligt rundt imellem os upåagtede af de jordboere, de dagligt kontakter.

Spørgsmål nr. 12 i UFO-NYT, november 1959 forklarer vildfarelsen ved at tro på ånder. Spørgsmål nr. 35 i UFO-NYT juli 1960 besvarer spørgsmålet om materialisation og dematerialisation.

Indtil i dag kender jeg ingen autentisk offentliggjort optagelse - bånd eller plade - som blev fremstillet af rummennesker ombord i deres skibe, på deres egne planeter eller endog her på Jorden. Jeg ved, at mange sådanne optagelser er påstået at have fundet sted under en eller flere af disse omstændigheder, men hidtil har rummenneskene benægtet ægtheden af nogen af dem.

Med hensyn til at bekymre sig for denne sag vil jeg anbefale at lade være med det straks. Bekymring tømmer legemets celler, lukker døren til sindet og har aldrig endnu løst et problem.

H. C.

Artiklen i sidste nummer af UFO-NYT under titlen „Et forord til min tilståelse“ manglede kildeangivelse. Den var venligst stillet til rådighed af det engelske tidsskrift „Orbit“. — Undskyld!

Virkelig sandhed – og overfladisk sandhed

Der er mange faser af sandhed, og der er mange faser af Gud. Det afhænger af, hvem der står bag. Selv en løgn kan undertiden blive til sandhed. Og hvad der er sandhed for én, kan være løgn for en anden. På grund af disse store forskelle, kan man nu sige, at sandheden ikke mere hersker i denne verden. Eftersom menneskekærligheden ikke hviler på sandhedens grundlag, bliver resultatet til mistænksomhed og mistillid. Det er grunden til den tilstand, verden befinder sig i i dag, regeringer såvel som enkeltpersoner har mistillid til hinanden.

Enhver søger efter fred, men hvordan kan der blive fred, når der ikke er sandhed. Der vil aldrig blive fred medmindre universel sandhed bliver praktiseret. På anden måde går civilisationen sin undergang imøde.

Hvad er forskellen mellem universel sandhed og almindelig sandhed?

Universel sandhed er kosmisk sandhed, den er den samme overalt og forbliver sandhed under alle forhold. Den er identisk med de kosmiske grundsatninger. Den favoriserer ikke enkeltindivider, men indlemmer alle skabninger i én husholdning, og agter alle skabninger lige. Tjener en helhed.

Overfladisk sandhed er indholdsløs, fremstillet af den enkelte, så den passer til hans ego. Deraf opstår i sidste instans mistænksomhed og mistillid. Det samme sker med de mange guder, de enkelte har kabt, så de passede deres eget formål. Det skaber splittelse i familien, som er skabt af den Højeste Fader. At se efter den virkelige sandhed mellem mennesker, er som at lede efter en nål i en høstak. Dog selv der kan nålen findes af en, som lever efter den kosmiske bevidsthed, for den ved alt.

Nu er der lavet en sammensværgelse mod „brødrene“. En gruppe i Timaru, New Zealand, offentliggjorde fornylig en urigtig fremstilling af Kosmisk Sandhed. Havde der været kosmisk forståelse, ville dette aldrig være blevet skrevet. Det var et udvalgt eksempel på, hvordan personligt nag vil undgå sandheden. Jeg behøver ikke at nævne navne på de implicerede, som er fremkommet med disse falske oplysninger, for de er navngivet i deres egen rapport.

En fra denne gruppe hævdede, at de aldrig, i den tid de har arbejdet sammen med mig, har mødt en person fra rummet. Jeg ved bestemt, at dette ikke er sandt. De har mødt mange, og tidligere har de talt om det til andre. Jeg kan ikke forstå deres grund til ikke at holde fast ved sandheden, medmindre det er for at bringe „brødrenes“ arbejde i vanry.

(Red. bem.: Det følgende afsnit, skrevet af George Adamski, henviser til en tur i rumskibet, som fandt sted for nylig. Disse ture er meget sjældne. De fleste kontakter forekommer her på Jorden. Før han tog afsted på denne rejse, bad Adamski adskillige af sine medarbejdere i forskellige lande om at nedskrive alle tanker og indtryk, de modtog under hans fravær. Rapporterne, som mr. Adamski modtog, var afsendt fra hans medarbejdere, og de indeholdt de impulser, de havde haft. C. A. Honey).

Selve min rejse var noget af en sådan karakter, som sjældent hænder for den enkelte. Det var det mest oplysende og fremragende, jeg har oplevet i hele mit liv. Jeg havde aldrig tænkt mig, at noget sådant nogensinde kunne ske. Aldrig i de år, jeg har undervist og studeret, har jeg nogen sinde haft et så behageligt samarbejde, (med undtagelse af én person) med alle dem, der blev opfordret til at samarbejde med mig på den tid.

Af de få rapporter, jeg allerede har modtaget, ser jeg, at der er opnået pragtfulde resultater. Ikke 100 pct., men mere end 50 pct. i de fleste tilfælde. Det er langt bedre end noget, jeg før har været vidne til. Studiet af telepati har sandelig været virksomhedsfuld, hvilket får mig til at føle, at jeg måske udretter noget, der er noget værd. Når alle rapporter er kommet ind, vil jeg kunne danne mig et bedre billede af, hvad der skete.

Jeg kan sige på nuværende tidspunkt, at billedet ikke tegner behageligt for Jorden. Det betyder dog ikke, at menneskeheden ikke kan forandre sig. Masserne er gået til det yderste i grådighed og selvforgiftning. Vi har distanceret oldtidens civilisationer på nogle områder af videnskabelig udvikling. Men ikke i selvforståelse af vor kosmiske natur i forhold til alt. Som jeg før har nævnt, har vi skabt mange guder for os selv, passende til vore formål og vort personlige ego. Disse guder er lige så svage som vi selv. Når en gud har behov for at blive for-

svaret af mennesker, er han ikke forskellig fra et menneske, som har brug for at blive forsvaret af et andet menneske.

Som den store bog siger: I må ikke have andre guder for mig.

Og eftersom vi har falske guder, er vi selv lige så falske, som de guder vi har skabt. Og det, som er falskt, vil ødelægge sig selv. Den sande gud, som den store bog taler om, kender ikke til personsanseelse. Jesus kaldte den sande gud for Faderen.

Rumfolkene kalder den sande gud for Den højeste Intelligens.

Medmindre vi vender tilbage til den oprindelige husholdning, som den fortabte søn, vil vi ødelægge os selv som personligheder, som andre har gjort.

George Adamski, 6. april 1962.

Vær venlig ikke at stille mig spørgsmål angående Adamskis artikel i dette nummer. Jeg har ikke yderligere detaljer at give videre om hans rejse. Når Mr. Adamski beslutter at frigive flere oplysninger, vil han uden tvivl gøre det.

C. A. Honey. Oversætter: Lilli Christensen.

Infrarød fotografering

Ought to be translated

I den senere tid har påfaldende mange spurgt mig om fotografering med infrarødt materiale. Det giver mig anledning til at skrive lidt om det lys, som vi fotograferer ved og lidt om filmene, som vi benytter.

Lyset er en del af de elektromagnetiske bølger, som omgiver os. Lyset forplanter sig med den enorme hastighed af 300.000 km/sek. Lys er udstrålet energi, som breder sig bølgeformet ud.

For det menneskelige øje er kun et ganske lille område af disse elektromagnetiske bølger synligt.

Lader man lyset passere et prisme, ses to ting:

- 1) lyset opløser sig i et regnbuefarvet bånd, — det såkaldte spektrum. Farverne er: rød, gul, orange, gulgrøn, grøn, blågrøn, blå og blåviolet og
- 2) lysstrålerne „bøjes“ mere eller mindre — alt efter deres bølgelængder.

Bølgelængderne måles i milliontedele mm 1: 1.000.000 m kaldes 1 m,u.

Bølgelængderne i spektret er følgende:

rød	700 m,u
gul	690 m,u
orange	650 m,u
gulgrøn	550 m,u
grøn	520 m,u
blågrøn	500 m,u
blå	470 m,u
blåviolet	410 m,u

Det naturlige sollys er en sammensætning af stråler med helt forskellige bølgelængder.

Til de ovennævnte stråler grænser andre stråler, som ikke er synlige for det menneskelige øje — nemlig hinsides blåviolet ultraviolet og under rødt infrarødt.

Infrarød er ikke betegnelse for en farve. Infrarød er en virksom stråle, som indvirker på den fotografiske plade. Ved hjælp af en særlig følsom negativ-emulsion kan der endvidere påvises stråler hinsides ultraviolet. Disse stråler er: røntgen- og gammastråler og andre stråler, som har deres oprindelse ude i kosmos.

Det menneskelige øje og den lysfølsomme fotografiske emulsion reagerer forskelligt på lyset.

I det synlige spektrum opfatter øjet gulligt-grønt lys som den lyseste farve, mens den fotografiske plade, såfremt den ikke er gjort særlig følsom, sværtes af de blå stråler. Fra naturens hånd er bromsølv kun følsom overfor blå lys. Over for andre farver er det „farveblind“.

Almindelige usensibiliserede emulsionshinders følsomhed begynder først omkring 490 m,u og rækker til omkring 200 m,u. I det ultraviolette bånd, hvor vort øje ikke mere ser lyset, reagerer den følsomme fotografiske hinde endnu. Det lys, som slutter sig til det ultraviolette, reagerer emulsionshinderne ikke for. I området røntgen-, gamma- og kosmiske stråler er den atter virksom.

I fotografiens barndom kendte man kun usensibiliserede plader, hvorfor positiver fra den tid ikke er farveædrukelige.

Efterhånden lærte man at sensibilisere emulsionen, og i dag skelner man mellem:

- 1) usensibiliserede,
- 2) orthokromatiske,
- 3) pankromatiske,
- 4) infrarøde.

ad 1: usensibiliserede emulsioner findes i alle dia-

positiv- og reproduktionsmaterialer til sort/hvid fotografering. Følsomheden er ofte ringe, 3—9 DIN.

ad 2: orthokromatisk emulsion er også følsom over for gul og grøn, men ikke over for rødt, hvorfor man ved fremkaldning kan anvende en rød pære. Orthokromatiske emulsioner bruges ved tekniske optagelser, ved landskabsfotografering og til røntgenoptagelser.

ad 3: pankromatiske emulsioner er følsom over for hele det synlige spektrum — også rødt. Selv om følsomheden opgives ens fra fabrik til fabrik, så er rødfølsomheden dog ikke ensartet. Dette har navnlig betydning ved kunstlysoptagelser.

ad 4: infrarød emulsion er følsom overfor synligt og usynligt rødt og har endvidere en vis følsomhed over for blå. Den er derimod ufølsom fra grøn og til det kortbølgede røde. Efter sorterne ligger den højeste følsomhed fra det langbølgede, synlige røde eller i infrarødt. Dette fremgår af teksterne på pakningerne.

Infrarødt materiale leveres dels som plader dels som film. For os har filmen antagelig mest interesse.

Ferrania-filmene leveres i 35 mm størrelsen (Leica-formatet). Den har en følsomhed på ca. 16 DIN-grader (ca. 26 Sch.). På indpakningen findes angivet tallet „7200“, hvilket angiver „7200 Ångström“ (10 Å = 1 m,u). Filmen kan i øvrigt også leveres i 16 mm og dobbelt 8 mm smalfilm.

Da — som allerede nævnt — infrarøde emulsioner også er følsomme overfor blå lys, må dette lys filtreres fra, og det sker ved hjælp af et filter. Et rødt filter filtrerer det blå lys fra, men lader dog en smule af synligt rødt lys passere. Vil man udelukke også dette lys, må man anvende et meget kraftigt rødt filter eller et sort filter, men det forlænger belysningstiden. Som amatør kan man udmærket nøjes med et rubinrødt filter, et lyst rødt eller et kraftigt gult filter. Ferraniafabrikken leverer i øvrigt specielle infrarøde filtre, men de er kvadratiske på 45x45 mm og 75x75 mm, og hertil kan ikke leveres filterholdere.

Alle infrarøde materialer har kun en begrænset levetid (ca. 1/2 år). De må derfor opbevares tørt og køligt. En infrarød film må ikke sidde mere end ca. 14 dage i kameraet, og dette må opbevares

på et mørkt sted, når det ikke bruges.

Filmen fremkaldes i almindelig noget hård negativfremkalder. Fremkaldelsestiden er som for en almindelig sort/hvid film — altså omkring 5-7 minutter. Der må arbejdes i absolut mørke. Såfremt man lader en fremkaldelsesanstalt foretage fremkaldelsen, må udtrykkelig gøres opmærksom på, at det er en infrarød film, og at den kræver absolut mørke ved fremkaldelsen.

Anvendelsesmuligheder:

Fjernoptagelser. Når vejret er diset, kan man med held benytte infrarødt materiale med påsat filter, men man må ikke tro, at emulsionen kan trænge gennem tåge. Et almindeligt landskabsbillede i fuldt sollys og med meget grønt i forgrunden vil fremtræde som det skønneste snelandskab.

Kunstige nateffekter. Med infrarødt materiale og med påsat filter og i fuld sollys kan man uden besvær fremtrylle de smukkeste måneskinsbilleder. — Solbeskinnede enge fremstår i smukt, glitrende lys, mens den blå himmel næsten gengives helt sort.

Infrarødt materiale benyttes endvidere ved produktioner af f. eks. gl. plettede kobberstik, gl. dokumenter, i medicinens, botanikkens, kriminalistikkens og naturvidenskabens tjeneste.

Ferraniafilmen koster kr. 9,05 med 36 optagelser.

Belysningstider og blænde er vanskelige at opgive. Det retter sig efter det objekt, som man vil fotografere.

Meningen med denne udredning var, at man skulle forsøge at fotografere mod nathimlen. Hvis der på en eller anden måde findes noget, som afgiver infrarødt lys, skal det nok komme med på filmen. Det er jo ikke sikkert, at det lykkes første gang. Man må sikkert have tålmodighed.

Prøv at rette kameraet på følgende 3 punkter på nathimlen: Polarstjernen, Cassiopeja og Plejaderne.

Der må under alle omstændigheder benyttes stativ, og man vælger en blænde mellem 5,6 — 8 eller 11 og indretter belysningstiden herefter. Man må nok regne med at eksperimentere med den første film og f. eks. forsøge sig således:

blænde 5,6 — sek. 10, 30, 60, 90, 120, 180, 200
blænde 8 — sek. de samme
blænde 16 — sek. de samme
blænde 11 — sek. de samme

Når man har 7 forskellige tider på 4 forskellige

blænder, så kan man let blive klar over tid og blænde ved efterfølgende optagelser.

Er der nu nogen, som har fået interesse i at benytte infrarødt materiel? Det er faktisk slet ikke så vanskeligt. Jeg er evt. villig til at fremkalde filmene, såfremt de bliver sendt til mig, og det skal intet koste.

Slej.

ITALIEN.

„Sådan sker det altid. Ens højeste ønsker bliver altid opfyldt under de mest uventede omstændigheder. Jeg har nu i fire år fulgt rapporterne om flyvende tallerkener, og jeg har altid ønsket at få en af dem at se. Da jeg så havde opgivet håbet, skete det, at jeg så dem to gange i træk. Synes De ikke, det er mærkeligt?“ sagde Caspare de Lama, en ung maler fra Milan. Han standsede sin vogn ved enden af Capelastro vejen, omtrent 500 meter fra San Siro stadion. En ven havde fortalt mig om dette mærkelige syn, og som et resultat af hans oplysning lykkedes det mig at møde vedkommende person. Jeg traf ham, da han var ved at forlade sit hus. Da jeg havde fortalt ham om hensigten med mit besøg, inviterede kunstneren mig hen at se stedet, hvor det foregik, for at rapporten bedre kunne forstås. „Jeg var denne dag, den 1. december 1961, kommet her hen med min kone og min moder for at nyde solen. Men det var ikke den eneste grund til vor spadseretur. Jeg var nemlig i gang med at studere nogle moderne malerier, og en spadseretur herhen kunne give mig en passende inspiration, da disse bygninger var af armeret beton med en kran, der passede glimrende til mit formål. Jeg må imidlertid tilstå, at jeg ikke følte mig oplagt til at male det med det samme, da det var en kold decemberdag, og jeg ønskede heller ikke at stole på min hukommelse. Jeg bestemte mig derfor til at tage nogle fotografier og arbejde ud fra dem i mit atelier“.

„Det var omkring ved den 14. december. Jeg kørte langsomt afsted i min bil, da min kone, hvis blik var rettet mod et punkt øst for San Siro, pludselig bemærkede, at en mærkelig, cirkulær, plade-

formet genstand fløj hen over arealet. Jeg vendte mig om og blev forbavset. En flyvende plade oscillerede direkte over stadion. Vi stirrede alle tre på denne besynderlige genstand, der lydløst bevægede sig hen over himlen, og vi forblev målløse i nogle sekunder. Så vidt vi kunne se, måtte pladen have haft en diameter på 100 m, og den var blyfarvet. Jeg lagde mærke til, at dens overflade ikke reflekterede sollyset og heller ikke var selvlysende“.

Han påviste det nøjagtige sted, hvor pladen var kommet til syne. „Synet forbløffede mig i den grad, at jeg blev fuldstændig overvældet“.

„Skålen bevægede sig på en temmelig mærkværdig måde, undertiden var den ubevægelig i flere sekunder, så styrtede den afsted og standsede nogle få hundrede meter borte. Samtidig steg den og faldt uregelmæssigt på samme måde som en vandbille, der fanger insekter“.

„Den var mellem 50 og 90 meter over stadion. For at angive det mere nøjagtigt måtte man tage pladens størrelse i betragtning, men selv det var vanskeligt at vurdere nøjagtigt“.

Kunne De se nogen detaljer? „Det var ikke let i betragtning af skålens stakkato bevægelser, og dernæst bemærkede jeg, at dens omrids til tider var ganske klare, men til andre tider antog den en halvgennemsligtig, sky lignende form. Ikke desto mindre lykkedes det mig at skelne hoveddetallerne. Pladen var helt rund, og set i profil var den linseformet. Ovenpå var der en kuppel i midten, af samme farve som overbygningen“.

Var der nogen støj? „Nej, den var fuldkommen lydløs, hvilket gjorde et dybt indtryk på mig. Det gav mig en fornemmelse af en maskine fra en anden verden“.

Hvor længe så De den? „Den totale varighed var på ca. to minutter, så steg den næsten lodret op og forsvandt med en rakets hastighed“.

Var der andre vidner? „Vi var ikke de eneste, der så genstanden, der var også andre mennesker på vejen på samme tid, og de standsede for at iagttage den. Jeg tænkte ikke på at bede om deres navne, hvis jeg havde været journalist, havde jeg antagelig gjort det“.

Efter at have vist mig fotografierne viste han mig også negativerne. Jeg undersøgte dem nøje, og der syntes ikke at kunne være tale om snyderi. Nog-

le få dage senere blev denne opfattelse bekræftet af nogle fotografer. Det var den almindelige mening, at disse fotografier var ægte. Der var i disse fotografier noget, der bestemt udelukkede snyderi.

„Se på disse her“, sagde Lama. „Jeg tog dem fra min terrasse den 12. februar. Ved denne lejlighed var jeg gået der hen for at tage nogle fotografier til mit arbejde. Klokken var 4,30, da jeg tilfældigvis så et sort punkt i søgeren. Jeg fulgte det i nogle sekunder, og så, heldigvis for mig, antog det dimensioner og bevægede sig, så jeg ikke kunne være i nogen som helst tvivl om, at det var en flyvende tallerken. Jeg tog flere fotografier, hvilket var gjort lettere ved tallerkenens regelmæssige bevægelse. Denne gang bevarede jeg fatningen, og det lykkedes mig at tage en hel rulle film. Det var på høje tid, for tallerkenen drejede pludselig af og forsvandt i den retning, hvorfra den var kommet.“

Hvor højt var den oppe? „Jeg tror, det varierede mellem 200 og 300 meter. Tallerkenen forekom mig ikke særlig stor — ca. 7 m. Den centrale kuppel var meget fremherskende med samme blyagtige farve. Der var ikke en lyd at høre, men jeg må tilstå, at støjen fra den nærliggende gade kan have overdøvet den“.

Havde den noget tilfælles med tallerkenen i San Siro? „Jeg har ikke tilstrækkelige oplysninger til at kunne sige det bestemt. Men det syntes imidlertid, at denne tallerken til tider var omgivet af en glorie af lys tåge, der skjulte dens omkreds. Da jeg fremkaldte filmene, så jeg, at dette indtryk var korrekt. På nogle af dem var glorien omkring tallerkenen meget fremtrædende“.

De tvivler altså ikke på, at der eksisterer flyvende tallerkener? „At tvivle nu, efter at disse plader gennem 15 år er blevet set på himlen, ville være absurd, da det også ville være absurd at sige, at de alle var meteoror eller luftballoner. Jeg kunne godt lide at se en meteor eller luftballon opføre sig sådan som dem, min familie så, eller som dem jeg fotograferede fra min terrasse“.

„Vi har en masse beviser på, at disse genstande er virkelige maskiner og ikke resultatet af massehalucination. For ikke at tale om vidnesbyrdene fra alle slags mennesker fra piloter til astronauter, fra videnskabsmænd til radaroperatører, der har beskrevet deres adfærd på denne måde“.

„At påstå, at pladerne ikke eksisterer, ville betyde, at man var fuldkommen uvidende om, hvad der foregår i verden“.

Tror De, at de er konstruerede af mennesker? „Af mennesker, ja, men ikke af jordiske mennesker. Vor viden gør det ikke muligt at bygge sådanne maskiner. Man kan heller ikke tro, at pladerne er en eller anden politisk magts hemmelige våben. Hvis en eller anden nation var i besiddelse af disse flyvende tallerkener, ville rumforskningsforsøg være fuldkommen meningsløse, da der jo må anvendes enorme beløb på missiler, rumkapsler og overlydsraketter, medens tallerkenerne ville tillade piloterne med hastigheder på omkring 30.000 km i timen, hvad adskillige radarobservatorer har bekræftet, at forblive stationære og at bevæge sig lydløst. Man kunne måske mene, at de var et eller andet hemmeligt våben, men i dette tilfælde passer denne hypotese ikke. Pladerne er blevet observeret gennem 15 år, og intet hemmeligt våben har nogen sinde kunnet forblive et sådant mysterium.

„Sådan som verden nu engang er, må man sige, at nationer praler med deres hemmelige våben, før de har konstrueret og prøvet dem. Der er kun én konklusion — pladerne kommer fra andre planeter. Dette skulle egentlig ikke være vanskeligt at erkende, særlig da vore videnskabsmænd anerkender, at der er masser af liv i universet omkring os, og sund fornuft ikke afviser den tanke, at andre væsener, der er mere udviklede end vi, kan eksistere på andre planeter og derfor være i stand til at konstruere rumskibe til interplanetarisk flyvning.

Bruno Ghibaudi (Oversætter A. V. Jørgensen).

Advertiser,

lørdag den 21. maj 1960

Et uidentificeret flyvende objekt, „der så ud som en raket med en gullig hale“, fløj lydløst over Syd Australien i en bane fra nord til syd omkring kl. 8,30 i aftes. Alle, der så objektet, sagde, at det fløj hurtigere end en jetflyver, og at det var større og mere strålende end nogen af stjernerne i nærheden. Meldingerne om dets størrelse varierede fra ca. 6 fod lang og 1 fod bred til „omtrent på størrelse med en appelsin“. Der blev modtaget indberetninger fra mr. J. O. Catford, mr. D. Bensch, mr. R. J. Bruce

og mr. O. C. Moseley. Objektet blev også set ved Mt. Gambier. Ovennævnte mennesker blev besøgt, og af de officielle observationsrapporter, som de havde udfyldt, fremgik det klart, at genstanden ikke kunne have været nogen flyvemaskine; de var alle sikre i deres sag på dette punkt. Mr. Moseley er flyveingeniør og godt kvalificeret til at vurdere enhver genstand af den slags.

Den almindelige mening og vurdering af genstanden var, at det ikke kunne have været noget almindeligt kendt luftfartstøj. Nogle var, da de blev udspurgt, mest tilbøjelige til at tro, at „det var noget fra en satellit, som f. eks. en raketspids“, men når alle ting blev taget i betragtning, særlig objektets bane, var dette næppe sandsynligt. Her følger en udtalelse af en af dem:

— Hvis det havde forholdt sig således, ville det betyde, at genstanden eller raketspidsen havde tabt farten og var blevet trukket ned mod jorden af tyngdekraften og således ville have haft et projektils nedadgående bane. Som det nu forholdt sig, var den bane, den fløj i, så afgjort en, i hvilken dens fremdrift var stærk nok til at holde den i lige retning, og der var ingen antydning af, at den dalede. Den fortsatte hele tiden lige ud, og det med en enorm hastighed, hurtigere end noget kendt jefly.

Noget bemærkelsesværdigt og usædvanligt ved objektet var den overordentlig lange hale, som fulgte efter. Den var omkring 12 gange objektets størrelse eller mere og var gullig-rød. Genstanden blev i almindelighed opfattet som værende meget større end nogen stjerne. En anden observatør sagde, at hvis det var et meteor, var det det største, han nogensinde havde set.

*Australian Saucer Record,
Ole Henningsen*

Et møde.

Den 11. februar 1961 afholdtes i Caxton Hall, London en offentlig diskussionsaften. Deltagerne var bl. a.:

1. Reginal Dutta, formand for „Fl. Saucers Service Ltd.“, og udgiver af „Flying Saucers Review“.

2. Desmond Leslie, forfatter af flere UFO-bøger.
3. Dr. Bernhard Fuish, forsker.
4. Leonard Cramp, forfatter til „Space, Gravetry and Fl. S.
5. Erich Smith, fysiker og medlem af „Det britiske interpl. selskab“.

Blandt mange spørgsmål om UFO-iagttagelser blev diskussionsdeltagerne også spurgt, om kontakterne med verdensrumsmennesker efter deres mening kunne anses for ægte kontakter.

Desmond Leslie, der har tilbragt en tid hos George Adamski, tilbageviste eftertrykkeligt, at Adamski skulle handle på skruppelløs vis med sine angivne kontakter. Leslie var overbevist om ægtheden af Bethums første kontakter. Han citerede derefter et tilfælde, hvor en manager for en kendt sanger åbenbart fra taget af sit hus i New York var blevet taget med på en tur i et rumfartøj. Dette tilfælde er blevet troet af andre personer, som grundigt har beskæftiget sig med UFO-problemer.

Reginald Dutta omtalte også dette tilfælde og sagde, at ordet „sindssyg“ straks dukkede op i den offentlige mening, når ordet „kontakt“ blev nævnt. Dutta erklærede, at hvis disse „sindssyge“ var de eneste, der troede på kontakter, så hørte han i hvert fald til denne kategori af menneskehed.

Leonard Cramp føjede hertil, at mange videnskabsmænd havde haft kontakter med interplanetariske væsener, men de bevarede tavshed herom, da de frygtede for at blive latterliggjort af deres kolleger.

„Luforo“, Oversætter: Slej.

U. S. A.

Et ejendommeligt og forfærdeligt fænomen blev iagttaget af Richard Vogt, som bor syd for Eagle Bend i Minnesota. Dette fænomen indtraf den 10. maj 1961 kl. 23,30 ca. 2,5 km syd for Osakis. Hos videnskabsmænd fra Minnesota universitet skabte det forvirring. Gennem et interview erfarede pressen, at Vogt befandt sig på tilbagevejen fra en for-

retningsrejse. På vej mod sit hjem så han noget, som han beskrev som en „tågekugle“ på knap en meter i diameter. Den var noget langagtig. Denne „kugle“ kom fra en helt skyfri himmel flyvende i en vinkel på ca. 45 grader mod ham og med en hastighed, som gjorde det umuligt for Vogt at foretage nogen undvigelsesmanøvre med vognen. Det gådefulde objekt traf hans vogn på den øverste del af motorhjelm og på vindspejlet. Sammenstødet frembragte en lyd, som Vogt beskrev „som om man med stor hastighed kørte ind i en skovfuld kastet grus“.

Ved sammenstødet udviklede der sig øjeblikkelig en stærk varme, og temperaturen i vognen var næsten uudholdelig. Vindspejlet, som havde taget af for det meste af objektet, var så varm, at en ganske let berøring var nok til at fremkalde en forbrænding. Vogt var ved dette blevet så forskrækket, at han straks tænkte på en atomekspllosion, på rester af en eksploderet raket og endog på endnu mere moderne, dødbringende våben. Han erklærede, at han havde følt sig meget ubehagelig til mode. Som bevis på denne oplevelse kan Vogt fremvise sin Chevrolet. De i vindspejlet indbrændte ar, de af heden forårsagede kredsformede revner i glasset og brandpletterne i lakken på motorhjelm bekræfter hans oplevelse. Dette mærkelige fænomen beskæftigede også videnskabsmanden W. J. Layton fra Minnesota universitet, som — efter diskussion med flere kolleger — ikke kunne give nogen forklaring herom. Efter hans egen opfattelse kunne det dreje sig om en ophobning af de mindste meteoriter, som havde dannet sig til en glaskugle ved gennemtrængning af Jordens atmosfære. Eller også om det, som almindeligvis omtales som „kuglelyn“. Et sådant kuglelyn er dog almindeligvis et meget farligt fænomen, som forårsager ødelæggelse af al det, som det træffer — i dette tilfælde vindspejlet. Tilfældet diskuteres stadig af andre videnskabsmænd på Minnesota universitet.

„Eagle Bend News 25.5.61“.

PS: Man erindres her om tilfældet i Pikeville (Kentucky), hvor 5 forkullede menneskeskeletter blev fundet siddende oprejst i en vogn, hvis tag var smeltet bort, mens resten af vognen var uskadt.

„Saucer, Space an Science“
Oversætter: Slej.

ENGLAND.

Hr. og fru Barney Hill fra Portsmouth kørte ved midnatstid på Hovedvej US 3 (der var ingen anden færdsel på vejen), da de bemærkede noget klart på himlen (det var natten mellem den 19. og 20. september 1961). De rettede en 7x50 dobbeltkikkert imod det og så en flad, rund skive med en lysstribe på kanten. Genstanden kom hen imod dem, og de så, at den roterede om sin akse, og at lysstriben kun var på halvdelen af omkredsen. Idet den drejede, så det ud, som om den blinkede.

Da vognen var 4 miles fra North Woodstock, gik genstanden ned til 80-100 fod fra jorden, og de så, at lysstriben bestod af en række vinduer, fra hvilke der udstrålede et blå-hvidt lys.

Hr. Hill standsede vognen (han troede, han så en ny slags Helikopter), og genstanden vippede ned mod ham. Der syntes at være liv inden for „vinduerne“ som om „skikkelser“ bevægede sig omkring. To røde lys begyndte at skinne ud fra genstanden, og da hr. Hill koncentrerede sin stirren, så han, at lysene var på spidserne af finnelignende konstruktioner, der skød ud fra genstanden.

På dette tidspunkt var den besynderlige genstand kun 50—80 fod over ham. Han blev grebet af tvivl og derefter af panik. (Han følte, at han blev iagttaget). Han dukkede sig tilbage i vognen og gav den fuld gas, og kørte væk så hurtigt som muligt. Herunder hørte han og hans kone, hvad han kaldte „pibende“ lyde, og vognens chassisramme vibrerede i takt med dem.

I Newton, Mass., rapporterede parret oplevelsen til politiet, hvis chef rådede dem til at fortælle det til Pease Air Force Base, hvad de gjorde.

På basen viste officererne særlig interesse for „de røde lys på vingerne — ligsom forlængelser“.

Sagen er rapporteret „stadig værende til overvejelse“ af Major Henderson.

Luforo Bulletin.

ARGENTINA.

Buenos Aires. Argentina skal i den sidste tid være blevet hjemsøgt af en fl. tall. invasion. En række troværdige personer beretter om, at de har set „lysende legemer“, som udstrålede et usædvan-

ligt stærkt lys. Overensstemmende beretninger foreligger fra Mendoza, Cordoba og Bahia Blanca i provinsen Buenos Aires.

Langt den klareste og mærkeligste observation er berettet af to brødre. De kørte i en lastvogn, da de ca. 100 m inde på marken så en genstand stå på jorden. Den lignede en jernbanevogn eller omnibus med ca. 20 åbninger, gennem hvilke lynagtigt, stærkt lys afvekslende kom. Begge brødre gik hen mod genstanden. Da de var ca. 70 m fra den, skød den stjelt op i luften. Derved viste det sig, at det i virkeligheden drejede sig om to genstande, som i luften skilte sig ud fra hinanden og hurtigt forsvandt fra stedet.

Senere fandt brødrene på landingsstedet brandspor. Jorden var stenhård, græsset trykket ned og insekter svedet. Desuden fandt de spor efter en grå væske, som sandsynligvis stammer fra flyets brændstof. Jordprøver og prøver af væsken er blevet undersøgt af universitetet i Bahia Blanca, af marinestationen i Puerto Belgrana og af den argentinske atomkommission. Indtil nu er kun resultatet af undersøgelsen af jordprøven foretaget af universitetet i Bahia Blanca, bekendt. Jorden indeholdt spor af potaskekarbonat og kalk, der ikke fandtes andre steder i omegnen.

Til andre øjenvidner, som på det samme tidspunkt har set „lysende legemer“, hører også kommandanten i Puerto Belgrana og hans næstkommanderende. 3 personer i en personvogn så samtidig to „lysende legemer“ ved Bahia Blanca i luften. De udstrålede et så klart lys, at deres vogn midt om natten var lige så belyst som om dagen. Lyset var så stærkt, at den ene af personerne senere fik heftige øjensmerter og måtte behandles for en nethindebetændelse.

Linzer Volksblatt den 6.6.1962.

Oversætter: Slej.

Hjælp os at udbrede kendskabet til UFO-NYT. Hjælp andre til at nyde godt af dette enestående blad. — Hjælp os at tegne abonnenter.

TAK
